

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14901/2023
17.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град Врање, чији је пуномоћник Зоран Георгиев, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., Град Врање, чији је пуномоћник Данијела Стаменковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2166/22 од 02.12.2022. године, у седници одржаној 17.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2166/22 од 02.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 30/17 од 01.04.2022. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име стицања без основа за експроприсано земљиште са дела кат. парцеле бр. .. површине 279 м², по цени од 750,00 динара по 1 м², исплати укупно 209.250,00 динара са законском затезном каматом од 23.03.2010. године до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Решењем Основног суда у Врању П 30/17 од 04.07.2022. године, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 268.870,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2166/22 од 02.12.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је тужени обавезан да тужиоцу, на име стицања без основа за експроприсано земљиште са дела кат. парцеле бр. .. површине 279 м², по цени од 750,00 динара по 1 м², исплати укупно 87.725,00 динара са законском затезном каматом од 28.12.2011. године, као дана подношења тужбе, до исплате, док је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио преко досуђеног а до тражених 209.250,00 динара, односно за 126.525,00 динара. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка и првостепено решење и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.12.2011. године. Решењем Вишег суда у Пироту Гж 745/13 од 03.12.2013. године укинута је првостепена пресуда којом је одлучено о тужбеном захтеву и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање. Побийана другостепена пресуда донета је 02.12.2022. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају на основу чл. 506. став 2. овог закона, примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења стицања без основа поднета је 28.12.2011. године, а поднеском од 02.02.2018. године је преиначена повећањем тужбеног захтева. Вредност предмета спора је 209.250,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић